

for, at en saadan Stat vil blive uretfærdigere end andre Skatteformer, have Ret, er det klart, at Skatten dermed vil ophøre. Men viser det sig derimod, at de, som mene, at en saadan Stat, naar den ikke overstiger et vist Beløb, naar den fordeles nogenlunde ligelig og lempelig, er bedre end flere andre Skatter, have Ret, og at en saadan Stat altsaa vil være brugbar ved Siden af de andre Beskatningsformer, vi have, tør man gjøre sig Haab om at have besejret den Modstand, der har været tilstede, og at det da vil lykkes at faae den nu prøvede Beskatning indført som en mere varig og ordineret Beskatning. Jeg kan derfor ikke Andet end paa det Bedste anbefale, at man gjør dette Forsøg. Jeg skal nu ikkun tilføje en lille Bemærkning med Hensyn til, at den ærede Marineminister igaar udtalte, at Regjeringen tænkte, at de af den nu foreslaaede Foranstaltninger skulde udføres i 10 Aar, medens man egentlig oprindelig havde paataenkt, som vi tre Forslagsstillere ogsaa nu foreslaa, at det i det Spøstse skulde være 7 Aar med Gjennemførelsen. Denne Bemærkning, er den, at jeg meget godt kan forstaa det, naar den meget ærede Minister siger, at Gjennemførelsen af disse Foranstaltninger kan udstrækkes over 10 Aar; men jeg kan ikke forstaa denne Udtalelse saaledes, at Ministeriet herved i Et og Alt holder fast paa sine tidligere Planer om Udførelsen. Hvis man nemlig vilde gjøre dette, maatte man jo udflyde Antifaffelsen af de 2 Panterskibe til de allerfjæreste Aar, og det føler jeg mig overbevist om ikke kan være den ærede Ministers Mening. Meningen maa altsaa være den, at man nu paataenker at arbejde efter en noget forandret Plan, saaledes at Udførelsen af samtlige Foranstaltninger omreguleres derefter, at den endelige Afslutning først skal finde Sted om 10 Aar; men hertil maa jeg da sige, at det ikke alene har Betydning, at de paataenkte Foranstaltninger gennemføres, men det har ogsaa sin store Betydning, at det sker hurtigst mulig, naar Midlerne kunne tilveiebringes dertil, og naar Tiden, vel at mærke, ikke indskrænkes mere, end at Udførelsen ikke kommer til at lide ved en forceret Sl. og i saa Henseende have vi jo den ærede Ministers eget Ord for, at der ikke kan være Noget i Veien for, at samtlige Foranstaltninger gennemføres i 6 eller høist 7 Aar. Jeg skal derfor, som sagt, særlig anbefale Forslaget ogsaa med Hensyn til den Del deraf, der gaar ud paa at fremskynde Arbejdet saaledes, at det ikke drages ud over længere Tid end nødvendigt.

Bale: Tør jeg maasse først gjøre den Bemærkning, at, hvad jeg her har at fremsætte, kun er en for mig selv personlig nødvendig Meningsudtalelse, der ikke gjør Fordring paa, at de Herrer, som ønske at konversere i Salen, skulle høre den. Jeg agter at rette mine Bemærkninger imod det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Kermanen); men forinden jeg gaar over dertil

— og det er det, hvormed jeg vil slutte — skal jeg først udtale, at jeg tilligemed de Herrer, som jeg stemte sammen med ved 2den Behandling, ikke kan Andet end være i høi Grad tilfreds med det Hensyn, der fra anden Side er blevet denne Afstemning tilbed. De Endringsforslag, som ere stillede dels fra de ærede Ministers Side og dels fra deres Side, der iøvrigt ere uenige med os, indeholde nemlig ikke saa ringe en Indrømmelse af, at det var en rigtig Grundtanke, der laa i Afstemningen ved 2den Behandling. Derimod forekommer det mig, at det just ikke ligefrem laa for den høitagtede Krigsminister at rette en Opfordring til os om at vise Redebonhed til at yde de her fornødne Midler af Statens almindelige Indtægter. Jeg kunde forstaa, at den ærede Finantsminister rettede en saadan Opfordring; men at netop den ærede Krigsminister fandt sig opfordret til at gjøre det, undrer mig. De almindelige Indtægter, hvoraf Udgifterne skulle udredes, ere jo nemlig det forgydede Overflud, som vi vente af Tollden; men denne Tollsstat falder jo saa mageløs ulige paa dem, der have de store Indtægter, og dem, der have de smaa Indtægter. Det løb derfor virkelig saa overordentlig besynderligt for mig, at man vilde opfordre os til redbon at afholde Udgifterne netop af disse Midler, idet man jo derved henvendte sig til de Allerfattigste i Landet og opfordrede dem til at yde deres Skjærv. — Jeg skal nu tillade mig at gaa over til at fremsætte den Mening, jeg har om de Forhandlinger, som her føres. Jeg styr da ikke at udtale, at det forekommer mig, at alle de Drøftelser, vi have underkastet vort Forsvarsvæsen og vort Hærvæsen, røbe en mærkværdig Joglemmelse af, hvad der er sket med Danmark under den sidste Krig. Danmark er et ganske andet Land, end det var før Krigen, og dets Stilling i Europa er ogsaa bleven en ganske anden, end den var før. Danmark er nu et Land, hvis Fæstningsvæsen maa fremkynsles, idet det ikke længere har noget naturligt Fuldpunkt. Dog ikke nok dermed, men det forekommer mig, at hele den europæiske Stilling for Diebløkket er af en saadan Beskaffenhed, at de Befæstningsplaner, der her fremkomme, ingenlunde ville være tilstrækkelige til dermed at fylde sig de Diemed, som det er tilfaldet at naae derved. Hvis man havde nogen Mening om at kunne udrette Noget dermed, og hvis man troede, der var nogen Fare paafærde, forekommer det mig, man maatte kunne se, at, hvad enten man vælger 10 eller 7 Aar, ville de, der agte at komme Danmark til Livs, selvsølgelig nytte den Tid, der hengaar, indtil vi ere færdige, til at hindre os i at komme videre ind paa den Vej, og under de nuværende Forhold vilde det være en smal Sag for dem at gjøre det. Jeg tror, at Tilstanden i Europa i Løbet af den Tid kunde ændres paa en Maade, som vi ikke kunne overskue. Vel tror jeg ikke, at Krigen ville ophøre — det vilde jeg